

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119303300
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6119303300.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 153,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 26Cb/71/2019-250 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k. 26Cb/71/2019-250 zo dňa 28. mája 2021 vo výrokoch II. a III. tak, že žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, že

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 153,94 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 153,94 eur od 27.2.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie skorším rozsudkom, a to rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č. k. 26Cb/71/2019-149 zo dňa 17. januára 2020 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 153,94 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 153,94 eur od 27.2.2019 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č. k. 4Cob/55/2020-209 zo dňa 31. júla 2020 označený rozsudok pre zmeškanie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

3. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom, ktorý odôvodnil tým, že žalobca žalobou podanou pôvodne na upomínacom súde (Okresný súd Banská Bystrica) žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 153,94 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Žalobca uviedol, že dňa 12.1.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle A. A., EVČ: B. XXXKZ, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému C. D.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne

poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a ten ju zaregistroval pod číslom 8013879559. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.2.2019 žalovaný oznámil poškodenému, že dňa 11.2.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným bola vo výške 761,04 eur. Nepriznaná suma 153,94 eur bola poškodeným postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.2.2019.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie 153,94 eur je dôvodný. Žalovaný sa zároveň s plnením dostal do omeškania, preto mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Súd prvej inštancie tak žalobe vyhovel v celom rozsahu.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §§ 255 ods. 1, 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že výrokom II. priznal žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému a výrokom III. priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s odôvodnením, že žalovaný mal v odvolacom konaní pri rozhodovaní o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného plný úspech.

6. Proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

7. Žalobca uviedol, že výrok III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nesprávny a v rozpore so zásadou úspechu v spore, ktorá je charakteristická pre civilné sporové konanie. Dôvodil, že súd prvej inštancie napriek tomu, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, a teda žalobca bol v spore proti žalovanému úspešný, priznal neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Poukázal, že na pojednávaní dňa 17.1.2020 navrhol súdu prvej inštancie rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Následne súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobca argumentoval, že nemôže znášať trovy konania neúspešného žalovaného za odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnuté o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie iba preto, že súd prvej inštancie vyhovel jeho návrhu a odvolací súd predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil. Rozhodnutie odvolacieho súdu o zrušení rozsudku pre zmeškanie možno podľa žalobcu chápať ako procesné rozhodnutie odvolacieho súdu, v ktorom tento konštatoval, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Mal za to, že pochybenie, ktoré bolo odvolacím súdom vytýkané súdu prvej inštancie nemôže ísť na jeho ťarchu. Poukázal tiež, že žalovaný po zrušení rozsudku pre zmeškanie a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie neuplatnil prostriedky procesnej obrany, neurobil podanie vo veci samej, ktorým by sponchybnil nárok žalobcu a dokonca ani na ďalšom pojednávaní dňa 28.5.2021 sa nezúčastnil a opätovne zaslal súdu prvej inštancie len ospravedlnenie svojej neprítomnosti. Uzavrel, že súd prvej inštancie konal v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, keď aj napriek neúspechu žalovaného vo veci samej priznal žalovanému náhradu trov konania, čo je v rozpore s cieľom a účelom náhrady trov konania. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku III. zmenil tak, že žalovaný nemá nárok proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania pokiaľ ide o rozhodovanie o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, alternatívne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie mu bolo doručené dňa 21.9.2021.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

13. Predmetom odvolacieho konania je v danom prípade posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý závislými výrokmi o trovách konania rozhodol tak, že výrokom II. priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a výrokom III. priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

14. Kritériom pre priznanie náhrady trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP je pomer úspechu strán vo veci. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd skúma úspech strany čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. U žalobcu ide o plný úspech vtedy, ak súd žalobe vyhovie v celom rozsahu, a teda výrok meritórneho rozhodnutia sa zhoduje so žalobným petitom. U žalovaného ide o plný úspech vtedy, ak súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Zásada úspechu vo veci sa uplatní tak, že neúspešná sporová strana je povinná nahradiť úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

15. O nároku na náhradu trov celého konania je podľa § 262 ods. 1 CSP povinný rozhodnúť ten súd, ktorého rozhodnutím sa konanie končí, keďže civilné sporové konanie je jedným konaním bez ohľadu na to, či sa končí rozhodnutím súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím odvolacieho súdu. Ani konanie pred súdom prvej inštancie netvorí pred zrušením jeho rozhodnutia odvolacím súdom a po zrušení jeho rozhodnutia odvolacím súdom samostatné celky, ale vždy ide o jedno konanie. Ak podľa § 396 ods. 3 CSP odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nie je zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O nároku na náhradu trov celého konania je v uvedenom prípade povinný rozhodnúť súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd prvej inštancie má v takomto rozhodnutí rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj predošlého odvolacieho konania podľa konečného pomeru úspechu strán vo veci a to jedným výrokom, ktorým rozhodne o nároku na náhradu trov celého konania.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že potom, ako odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie pre zmeškanie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, opätovne rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom tak, že žalobe vyhovel v celom rozsahu. Za tohto stavu mal súd prvej inštancie rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania ako jedného konania. Vzhľadom na to, že okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania je úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, mal súd prvej inštancie priznať úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to bez ohľadu na pomer úspechu strán sporu v odvolacom konaní sp. zn. 4Cob/55/2020.

17. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v rozpore s §§ 255 ods. 1, 262 ods. 1 CSP, pretože nerozhodol o nároku na náhradu trov celého konania jedným výrokom podľa pomeru úspechu strán vo veci. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil nielen odvolaním napadnutý výrok III., ale aj závislý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že jedným výrokom priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, keďže žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný.

18. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré mu je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).